Írta: Administrator
2015. március 06. péntek, 22:51 - Módosítás: 2015. március 11. szerda, 16:37

Hozzátok vissza nekünk a Világszerelmet

A Fény Áldott Napbaöltözött Istennői

108 arculatok és 144.000 aspektusotok* ünnepe vagyon

Hatalmas és megtisztelő feladat és vállalás számunkra, hogy ezen a mai napon a „hivatalos” nemzetközi nőnapon, megálljunk egy pár percre, szeretetben összegyűlve és szólhatunk hozzátok. Hogy úgy mondjam, már szokásos ilyenkor szólnunk is a férfinép részéről. És ilyenkor általában az szokott történni, hogy a hivatalos köszöntők emberei mondanak egy pár jó szót többnyire közhelyekkel teletűzdelve, vagy hozzáfűznek valamilyen odaillő idézetet, aztán a kezetekbe nyomnak egy-egy virágot, aztán el is van intézve a dolog legalább egy évre.

Már említettük azt, hogy a ritka kivételektől eltekintve, ez a „szokványos”, de ti azt is tudjátok, hogy mi sohasem szoktunk szokványosan elintézni ezt a napot, annál is inkább, mert nem engedhetjük meg azt, hogy ne a lelkünkből beszéljünk. Legalább ezen a szent napon, mi most a férfiak tiszta lelkéből fogunk beszélni, úgy ahogy azt ritkán lehet hallani.

Talán és éppen ezért is lehetséges az, hogy a nemek teremtői játszmájában, az utóbbi pár ezer évre visszatekintve ez a dolog a közvélekedés szerint nem tűnik annyira férfiasnak, vagy talán mégis ez az igazán férfias? De ti ezt az érzést, ami most árad belőlünk, nagyon is ismeritek. Ismeritek, hogy léteznek ilyen tiszta pillanatok, amik egykor nem pillanatok, hanem állapotok voltak, és azt is, amikor azokban az időkben, egy egységes világban, egy gyönyörűséges paradicsominak mondható állapotunkban, harmóniában élhettük egymással az életünk minden színterén. De egyszer aztán történt valami, mert annyira szerettetek bennünk, odaadtátok a hatalom kulcsát, hogy próbáljunk meg egy új egy másik világot játszani, és mindenestül ránk bíztátok magatokat, míg mi az évezredek, évszázadok sodrásában elfelejtettük azt, hogy miről szól az új játék, vagyis miről kellett volna szólnia. Igen arról, hogy védelmezzünk, óvjunk bennetek és levegyük a vállatokról a felelős döntéseket, míg ti kibontakoztathatjátok a nőiség alkotó, teremtő szuverén aspektusát és így együtt létrehozzuk a földön a mennyországot. Hát elfeledtük, máshová sodort bennünk az elménk, az ösztöneink, az örök nyughatatlanságunk szenvedélye, és végül lezártuk csaknem teljesen a lelkiségünket. Mi ezt a helyzetet - amit Isis megsebzésének, vagy Éva könnyeinek (meggyalázásának) nevezünk – felismerve most azt mondjuk, bocsássatok meg nekünk, mert ennek a játéknak vége van, vagyis akkor van csak vége, ha elengeditek magatokból az ezzel kapcsolatos fájdalmaitokat, mert végének kell lennie annak a kornak, amit megosztottságban és mondvacsinált szerepekben éltünk, mégpedig azért, hogy tovább tudjunk lépni, haladni, fejlődni.

Áldott Nők, Nővérkéink, Húgocskáink!

Most megpróbálunk tehát a férfiak tiszta lelkéből szólni hozzátok, legyen ez egy lelki-csokor mindannyiótoknak, elismerésünk, köszönetünk és hálánk ajándékaiként.

Nem tudom, tudjátok-e azt, hogy amikor a nőket ünnepeljük, akkor a nő-vekvést, a fejlődést ünnepeljük, így a tavaszt, az életre ébredést, a márciusban a hármast (harmadik hónap): benne a férfi, nő, gyermek hármas egységét, azaz a családot, a nyolcasban pedig a végtelen jegyében, az örökkévalóságot és az abból fakadó szüntelen létezés vágyát. Tehát amikor e földi valóságban a nőket ünnepeljük, akkor az életet ünnepeljük. Ez a nap az Élet ünnepe kell, hogy legyen, és attól fénnyel teli és visszhangos minden, hogy csak a nő tud életet adni nekünk, és nekünk meg annyi lenne a dolgunk, hogy életünket adjuk ezért, ha kell, hogy folyamatosan életet tudjatok adni.

Akkor most ünnepeljünk együtt. Ünnepeljük azt, azokat az élet fényes pillanataiból, amit részletekben ugyan, de módunk van megélni általatok.

Ünnepeljük azt, hogy nekünk adtátok az együttérzést, az egyik legcsodálatosabb emberi ajándékotokat. Ünnepeljük a felénk áradó szüntelen gondoskodásotokat, gyengédségeteket, odaadásotokat, erőszakmentességet.

Ünnepeljük, bármilyen napunk is van, a kedvességeteket, a lágyságotokat, amellyel a

legkőszívűbb embert is fel tudjátok törni és életre lehelni.

Ünnepeljük a milliónyi egyedi formátokat, úgy ahogy vagytok, az ősi női vonzerőt, a szüntelen változó kreativitásotokat, amely a létezésünket a művészetek felé hajtja, és amellyel irányba terelitek az örök nyughatatlanságunkat.

Ünnepeljük azt, hogy nekünk adtátok a reményt, a támogatást, hiszen mindenben rátok kell szorítkoznunk, az érzékenységet a világ dolgai megismerésében, a vigaszt és a vigasztalást, a sírva mosolygást, a nevetéssel feloldott bánatot. A konyhában a rendezve elpakolt sót, cukrot, a fahéjat, a köményt és a mentát, amit sohasem találunk meg, pedig minden a helyén van. Vagy a kezetek melegével odanyújtott pohár teát, vagy az azzal lehűtött pohár vizet, amikor szomjasak vagyunk. Vagy egy borospohár csillogását és csilingelő összekoccintott hangját egy rendkívüli alkalommal, majd egy ölelést, ami mindig másképpen ölelés, és az ölelésből egy kacajjal kipattanó csodacsókot.

Ünnepeljük az érintéseteket, a kacérságot amely nem enged bennünket elmerülni a kétségbeeséseinkbe, és a be- és be nem teljesülő vágyaitokat melyekkel megtiszteltek életünk során és azt is ahogy tudtok ápolni, gyógyítani és persze sajnálni is minket.

Ünnepeljünk azt, hogy otthonainkat, évszakoktól függetlenül virágba borítjátok. Ünnepeljük a szemetek tüzét, amely szívünknek melegséget ad, de olykor sokkal erősebben tör ki belőlük a fény, mint akármilyen ismert tűzhányóból.

Ünnepeljük a mozdulataitok finomságát, amely még a legnagyobb rohanásotokban is az isteneknek tetsző balettnek tűnik.

Ünnepeljük továbbá a reményteljes és reménytelen szerelmeiteket ás a vasfalakon áttörő kitartó akaratotokat, amely akár egy pillanat alatt is tétovaságba hullik szét, és ünnepeljük az általatok megálmodott varázslatos ízeket, amellyel tápláltok bennünk és akár a borús reggeljeinket felvidító, ébredésünket segítő kávégőzölgést.

Ünnepeljük a mindenre kiterjedő figyelmeteket és kíváncsiságotokat, amelyek a tudásvágyunkat érzékenyíti, és ugyanakkor minden váratlan pillanatot tőletek, amelyekkel kifordítatok bennünk az illúzióink komfortzónájából.

És ünnepeljük azt a titkos mágikus képességeiteket, amelynek hatására leeresztjük a kardunkat és levesszük szívünkről a páncélunkat és elétek állva megadón, így szólunk most a férfiak tiszta szívéből.

Édeseink, Áldott szeretteink!

Ti mind jól álcázott Istennők vagytok, akik ezekre az időkre elengedtetek minden hatalmat és irányítást, és éppen ezért is jó alkalom ez az ünnep arra, hogy emlékeztessünk bennetek arra, hogy a régi megállapodásaink véget értek, azoknak vége van. Vége van, és ideje van annak, hogy újra egyensúly legyen a világban!

Vegyétek vissza a hatalmatokat és állítsatok le mindenféle viszályt, elkülönülést, gazságot, korrupciót, mások kifosztását, megkülönböztetést, agressziót, erőszakot, elnyomást, megalázást, kiszolgáltatottságot, rabszolgaságot, bérrabszolgaságot, pszichikai terrort, közömbösséget és csak a férfi elven való irányítást.

Vegyétek vissza a hatalmatokat és mossátok le az évszázados elnyomásotok alatt, a tudatlanság által, eredendő bűnként rátok kent mocskot, mert ti mindig tiszták maradtatok azok alatt is.

Vegyétek vissza a hatalmatokat a férfiak kezéből azt, amit egykor bizalommal a játék kedvéért odaadtatok és bizony sokan vissza is éltek azzal. Új világ van ébredőben, egy olyan világ, amelyben a felelősség és irányítás a nemek között egyetértéssel, egyensúlyban történik és közös felelősségvállalással.

Fogjatok kézen minden férfit és a fiaitokat is tanítsátok meg arra, hogy mi az a Világszerelem. A Világszerelmet tanítsátok meg, ami a legfőbb titkotok, de már nem maradhat többé titok. A Világszerelmet, ami azt jelenti, hogy szeretünk élni. Békességben, elismerésben, egységben, együttérzésben, egymás iránti odaadásban és a mindig tettrekészségben szeretnénk együtt élni, egy új és egymást becsülő, tisztelő és szeretet teljes világ megteremtésének reményében élni az életünket.

Tanítsátok újra meg nekünk azt, hogy az élet célja nem a verseny, a túlélés és a mértéktelen anyagi hajsza és nem a bolygó anyánk teljes tönkretétele, hanem az élet célja csak annyi, hogy minden napunk békességben, örömben és egymás tiszteletébe teljen, és minden nap ezzel ajándékozzuk meg egymást.

Áldott Húgaink és Nővéreink! Ti vagytok, maga a Világszerelem életet szító szikrái és szívverésének dobbanásai a szüntelen élet őrzői, minden élet okai és okozói, és mi csak azért vagyunk hogy védelmezzük azt, amire az Isteni női szenvedélyetek hajt bennetek, hogy kiteljesedjetek, hogy teljesek legyetek és megtisztuljatok mindenféle sztereotípiától és előítéletektől, hogy csak lélegezzünk bennetek és csodáljunk és csodáljunk.

Most a férfiak tiszta lelkéből valókként, mind fejet hajtunk előttetek és ugyanúgy a mindenség összes nője előtt, mert minden egyes nő iránt is ugyanúgy, tiszta lelkünkkel, tisztelettel, megbecsüléssel és szeretettel vagyunk. Pecsételjük meg ezt a mai napon, és kérlek bennetek, tegyétek képzeletben a kezeteket a homlokunkra, hogy érezzük a belőletek szüntelenül áradó Világszerelmet!

Köszönjük hogy Vagytok és Ez így Van

Lejegyezte : Nász János, 2015. 03.03 hajnalhasadáskor

*** Egy évkörben 3 fok és 20 perc tartam alatt van az Istennőnek egy arculata, azaz egy évben 108. Minden arculatában 144.000 megjelenési, testetöltési aspektusa lehetséges. Ebben rejlik a Világszerelem kulcsa, aminek Ti vagytok az őrzői. Ameddig fel nem fejtődik mindez egészében, addig tart egy Világteremtés periódus. Minden egyes megtestesült nő képes bármelyik arculatát és aspektusát megjeleníteni az Istennőnek, amivel reményt ad és a fejlődés erejét irányíthatja, motiválhatja és intenzitást ad a létezés csodájának. De egy testet öltött nő sem birtokolhatja az összességét, hanem minden testet öltött nő fizikai valóságából gyűjti be és egységségbe önti önmaga csodáját az Istennő és tükrözi az Istennek az iránti való elfogulatlan és feltétel nélküli szerelmét, ami az Istent újabb és még újabb teremtésre, teremtői gondolatra ösztönzi.**